

Maria Quist schrijft in mei 2016 naar 't Vergeet-mij-nietje:

Lieve lotgenoten,

Graag voldoe ik aan het verzoek van 't Vergeet-mij-nietje om u iets te vertellen over Willems tuintje. Hoe het er nu, na 17 jaar, voorstaat. Het is niet voor te stellen dat het al weer zo lang geleden is. Willems leven en dood zijn zo met mijn leven verweven geraakt, dat hij op de een of andere manier altijd in mij aanwezig is, de jaren tellen niet meer. Aanvankelijk had ik gehoopt dat als ik erg mijn best zou doen, het verdriet op den duur zou verdwijnen en over zou gaan in dierbare herinneringen. Dat is niet gebeurd. Dierbare herinneringen zijn er ruimschoots, maar het verdriet zal er altijd zijn weet ik nu. Het is echter goed te dragen en ik ben dankbaar voor alles wat gebleven en er bij gekomen is. Het leven neemt, maar geeft ook.

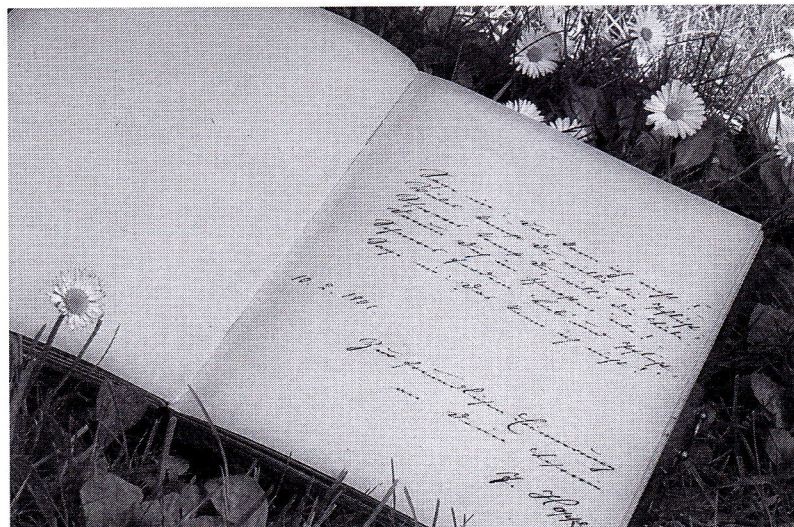
Willems tuintje bestaat nog steeds en is niet zoveel veranderd. De bomen en struiken zijn opgegroeid en worden, volgens de regels van de begraafplaats, op ongeveer 1,60 meter gesnoeid. Het belangrijkste verschil is dat het monumentje, waar ik in Troostvogels over sprak, er inmiddels is gekomen. Nadat het boek geschreven was, kon ik mijzelf ertoe brengen om er mee bezig te gaan. We zochten contact met een beeldenmaker. Ik gaf aan zoals het in mijn hoofd zat, slaagde er echter niet in het over te brengen en besloot toen om het zelf te maken. Boetseerde de vorm in klei en liet het in brons gieten. Het boetseren beviel zo goed dat ik op les ben gegaan en inmiddels o.a. diverse fragmenten uit Troostvogels letterlijk heb 'verbeeld'. Het monumentje staat op een houten voet en is begroeid geraakt met klimop. De tekst zoals in Troostvogels vermeld staat er op, evenals Willems geboorte- en sterfdatum (zie: www.troostvogels.nl bronzen beelden). Na ruim acht jaar kon ik die laatste datum onder ogen zien en neerschrijven.

Nog steeds volop bloeiende bloemen rondom Willem, zij het minder uitbundig dan de eerste jaren, toen ik al mijn liefde en verdriet in bloemen vertaalde. Narcissen en krokussen zijn inmiddels (begin mei) uitgebloeid, vergeet-mij-nietjes en violen trekken nu de aandacht. Eind deze week plant ik het kleurrijke zomergoed. De rode rozen en de paarse clematis staan in blad. Het zou misschien wat ingetogener moeten allemaal, maar ik hou nu eenmaal van kleur, het gaat vanzelf. Ook dit jaar pimpelmezen in het vogelhokje, gisteren tien piepkleine eitjes en twee maal een nest met jonge winterkoninkjes in de struiken. Er komen nog regelmatig mensen die op de bank zitten, de gedichten lezen, mijmeren over Willem of hun eigen overleden dierbaren en soms een boodschap achterlaten waar ik op mijn beurt weer troost uit put.

Tien jaar geleden zijn we verhuisd naar een huisje in het bos 20 kilometer verderop en een groot deel van de zomer wonen we in Frankrijk. Als ik in Nederland ben, kom ik er elke week en met groot genoegen maak ik het zo mooi mogelijk, niet alleen voor Willem maar ook voor de bezoekers. Het lukt niet altijd, soms ben ik zes weken achtereen weg, er zijn slakken, perioden zonder regen en uitgebloeide bloemen. Sinds een paar jaar is er hulp voor het zware werk en zijn er dierbare vrienden die bij de grootste droogte water geven. Willems tuintje is niet meer weg te denken uit mijn leven. Zo prachtig hoe kleine zaadjes zich ontwikkelen tot kleurige en geurende kunstwerken. Het is rijk en troostend.

Lieve mensen, van harte hoop ik dat bloemen, vogels en alle moois dat de natuur ons te bieden heeft, ook u enigszins vermogen te troosten bij het grote verdriet over het allerliefste wat van ons is weggenomen.

Maria

DICHTKUNST

Maria Quist

Kind toch, mijn kind ...
zo stil op die witte tafel.
Benzinelucht en glassplinters.
Je mooie ogen keken
langs mij heen
in de verte, leeg.
Onder mijn handen,
en lichtjaren
van mij verwijderd.
Mijn kind, mijn kind ...
Diepe tederheid en
grenzeloze weemoed.
Dankbaar
dat je niet geleden had,
je mooie kopje
grotendeels onbeschadigd.
Ik streelde je handen,
voorzichtig
je haren, je gezicht.
Mijn hoofd op je warme buik.
Mijn kind, mijn kind ...

Uit 'Troostvogels'